

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Thesaurus Eloqventiae Sacrae Et Profanae, Saluti &
incolumitati Rerumpublicarum utilissimae**

Alberti, Alberto

Coloniae Agrippinae, 1669

Julio Cardinali Romæ, Episcopo Portuensi, & Tiburtino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69225](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69225)

JULIO CARDINALI
ROMÆ,

*Episcopo Portuensi, & Ti-
burtino.*

QUoniam *vita docentis, ut
Orator obedienter audia-
tur, majus habet pondus,
quemadmodum magnus
Augustinus est auctor, quantacun-
que granditate dicentis, quid huic
congruentius operi, in quo elo-
quentiæ velifico, præstare possum,
quàm ut cunctos divini verbi præ-
cones, ad Tua immortalia facino-
ra, Cardinalis Eminentissime, qui-
bus potissimum Christianam vitam
populos tuos vivere doces, sedulo
contemplanda, quò illi tam saluti-
fero, planèque necessario docu-
mento imbuantur, officiosè invi-
tem? Præis tu factis verba; quæ
* 3 loque-*

* *Lib. 4. de doc. Christi c. 27.*

loqueris, atque ita non tam vocibus,
quàm exemplis, quoscunque etiam
refractarios frangis, Christoque lu-
craris. Eloquentiæ tuæ singulare vi-
delicet artificium est, Palatium nul-
lum Tibi, neque Tuis, sed Princeps,
augustumque Templum Numini
Tybure, ære Tuo magnificè ab imis
fundamentis conditum; nobile ea-
dem in urbe domicilium, vel Romæ
quoque visendum, alendis, exco-
lendisque Clericis, virtutis nempe
palæstra, & Seminarium, splendide
à Te excitatum; ad Portum Julium
hospitium publicum viatoribus, &
peregrinis munificè à Te pariter ex-
structum. O quàm validè peroras,
quum consanguineis tuis ne obo-
lum quidem largiris, memorabili
prorsus moderationis ostento (nec
illi largitioni inhiant, sed obluctati
sunt, pari omnino, ne dicam, ma-
jori temperationis prodigio) quum
famulis tuis, aulicisque duplex ferè
stipendium, quò nullam ex Sacer-
dotiis pensionem ligurire queant,
persolvis; quum redditus tuos in
ege-

egenos tam liberaliter erogas, ut
Pater pauperum non minus sis,
quam prædiceris? Quid Tua ora-
tione blandius, simulque rapidius,
qui præter sacerdotalium precum
ordinarium pensum, matutinam
horam cælestibus commentationi-
bus, totus in Deum immerfus,
impendis? qui sacris cotidie sanctè
operaris? qui divini amoris captus
dulcedine, in conclave abditus, se-
cessum ac solitudinem quæris? qui
ita vacas Deo, ac Tibi, ut caritate
in proximos pariter flagrans, beni-
gnas aures adeuntibus, negotiùmq;
non rarò importunè facessentibus
invicta patientia præbeas, ovèsque
Tuas bonus Pastor tam frequenter
invisas?

Sunt equidem instrumenta per-
suasionis Rhetoricæ vulgo decan-
tata, argumenta, mores, atque
affectus, quæ eò magis Orationem
ornant, quo magis armant, ut ipso-
met hujus Actionis emblemate ini-
tio denuntiavi: at multò magis
Tua vita, Tua candidissima syn-

* 4   ceri-

ceritas, è Tuis dictis, factisque
pellucens, quæ alioqui nimis sæpe
ab aula longè peregrinatur, Tua
præclarissima gesta, ac virtutes, sum-
ma Tui Nominis existimatio, quæ
Urbem, & Orbem implet, quàm
cuncta alia dicendi præsidia, ad ho-
minum pravas voluntates expug-
nandas, eloquentiam muniunt.
Quid quod tam multiplici, Aposto-
licòq; ore, de sacro suggesto tonas,
quàm multos excursores operarios
concionabundos in vineam Domini
per cuncta oppida, & pagos Tuæ pa-
storali curæ divinitus concreditos
Tuis sumptibus indefinenter cir-
cummittis?

Quo circa mirari non debes, Car-
dinalis sapientissime, me, pannosum
alioqui, ignotumque hominem,
Tuæ splendore purpuræ minimè
absterritum, hanc Tibi Actionem
inscribere. Nihil enim meæ condu-
cibilius causæ ad Apostolicum præ-
dicandi Evangelii munus cum ani-
marum fructu uberrimo obeun-
dum,

dum, quod ego ista lucubratione
maximè urgeo, potui excogitare,
quàm exemplar Tuarum virtutum
Concionatoribus omnibus spectan-
dum, imitandumque proponere.
Quod si hoc meum consilium Tibi
adhuc inacescit, meque irreverentiæ
nihilominùs arguis, testor ego præ-
terea ineluctabile necessitatis telum,
quo adactus, quum jam pridem im-
mortali beneficio tibi essem obstri-
ctus, hoc tenue mei non ingrati om-
ninò erga te animi specimen extare
volui; neque Tu jure me prohibere
potes, quin contractum jam du-
dum tecum debitum coner saltèm
expungere: quanquam hinc rursus
in aliud grave æs alienum incido,
dum hac officii mei testificatione
obscurum meum nomen Tuo cla-
rissimo, atque eminentissimo tam
luculenter irradio: cui fanè expe-
diendo, quia impar omninò sum,
Numen supremum obtestor, ut
id Tibi cumulatè repræsentet, Te-
que suo divino cultui, & Ec-
clesiæ fulcimento, nec non
* 5 com-

communi omnium salutem quam diu-
tissimè seruet incolumem.
Mediolani MDCXXXIX. Non.
Januarii.

Eminentiae Tuæ

Devotissimus

ALBERTUS DE ALBERTIS
è Societate Jesu.

Can-